

Feuilleton Het Gele Huis (4)

Liever een fotomodel

Kunstenaar Cornel Bierens heeft een droom: in januari 2015 wil hij in Amsterdam een Van Gogh-huis openen, waar het werk van de schilder te zien is in driedimensionale installaties. In Het Gele Huis kun je straks letterlijk de wereld in lopen die Van Gogh schilderde. Wekelijks beschrijft Cornel Bierens zijn lotgevallen. Hij heeft nog ruim zeven maanden.

Met grote passen stap ik door ons nieuwe onderkomen aan het Rokin. In de kelder komen straks 14.000 aardappels te liggen, zodat je een etage hoger via een gat in de vloer een uitvergroete versie van *De aardappeleters* kunt zien. De installatie volgt letterlijk wat Vincent van Gogh zelf schreef over zijn eerste meesterwerk: dat hij 'zonder genade' de boerenkoppen had geschilderd 'in de kleur van een goed stoffige aardappel'.

De zolderetage is ideaal voor het kijkdozenmuseum. Vijftig van de beste Nederlandse kunstenaars heb ik gevraagd om hun kijk op Van Gogh te verbeelden in een schoenendoos met een gaatje. Iedereen krijgt een paar schoenen en geeft de doos dan terug met een driedimensionaal kunstwerkje over Van Gogh erin.

Terwijl ik druk ben met de artistieke invulling van de ruimtes, wijdt zakenvriend Karel zich met ogenschijnlijk gemak aan het regelen van de peggels.

'De eerste ton hebben we', zegt hij. 'Ik heb je toch verteld van dat hotel waar ik een aandeel in heb? De verkoop is erdoor: volgende week is de overdracht. Dan gaan we beginnen, het eerste halfjaar huurvrij. De rest van het geld vind ik wel.'

'Hoe ga je te werk?' vraag ik argeloos. 'Gebruik je een businessmodel?'

'Een businessmodel?' schamper hij. 'Als ik maar weet wat erin komt en eruit gaat. De wiskunde is voor mijn boekhouder. Businessmodellen, marketingmodellen: ik geloof er niet in. Het enige model waar ik in geloof is een fotomodel — en dan liefst met een flinke cupmaat.' Zijn handen

'De aardappeleters', dat Vincent van Gogh in 1885 in het Brabantse Nuenen maakte. Hij beschouwde dit doek als zijn eerste 'echte' schilderij.

houdt hij als push-up voor zijn borst.

'Ik heb een idee', zeg ik. 'Mijn broer Giedie is tien jaar lang directeur geweest van Madurodam. Hij zou een eersteklas businessplan voor ons kunnen schrijven. Ik ga hem vanavond meteen bellen.'

Giedie hoort mijn uiteenzetting aan, stelt wat vragen en stemt dan zonder reserve toe. 'Zeg maar tegen Karel dat ik het doe voor 1000 euro.'

Bij de eerste gelegenheid vertel ik het aan Karel.

'Oké, mij best', reageert hij. En na een pauze: 'Heeft je broer geen geld? Kan hij je niet gewoon geld geven, net zoals dat ging bij Van Gogh? Of kreeg die van zijn broer Theo soms ook businessmodellen?'

.....
www.cornelbierens.nl